

Жарко ЂУРОВИЋ

УВОД У СЈЕДНИЦУ

Одржавајући овај Научни скуп о Душану Костићу, треба се запитати каква судбина чека умјетнике послје њиховог физичког краја. Иако кажемо да је вријеме филтер вриједности, генерације наступајућих стваралаца често су биле глуве за вриједности претходника, сем ако они не служе некој врсти партиципације за њихов стваралачки успон. Црногорска критика, која се већ дуго налазила у повоју, има добре изгледе да закорачи у зону снажнијег активитета. Да би то могла, мора се више окретати њези властита духа и сустизати оно што се у свијету зове модерни тренд. Није добар знак што су многи писци од имена и дара, Бањевић, Зоговић, Костић и други, остали још увијек недовољно естетски објашњени, иако су то опусом и вриједношћу свога дјела заслужили. Њима су се, што је нонсенс, више бавили критичари из других средина, него критичари са црногорског простора. Рекао сам шта је повод таквом закључку.

Да би подстакао иницијативе на томе плану, да би критици као књижевном жанру дао оно мјесто које му по важењу припада, Одбор за књижевност ЦАНУ, одлучио је да путем научних скупова приступи темељнијој критичкој валоризацији нашег књижевног наслеђа, имајући у виду оне ауторе који су у књижевној сфери остварили горњу границу. Тако је у посљедњих неколико година под овим кровом одржано неколико запажених научних скупова, гдје се, смијем рећи, демонстрирало ново читање дјела Душана Ђуровића, Мирка Бањевића, Риста Ратковића, Михаила Лалића, Радована Зоговића. Плејади ових класика данас придружимо и Душана Костића, чије је дјело веома значајно и жанровски богато. Међутим, природу ових скупова проширићемо и на живе писце. Ријеч је о онима који су такође остварили високе књижевне домете – Чедо Вуковић, Радоња Вешовић и други. Понадајмо се да су ови скупови прилика да се критичари још више размахну у тумачењу литературе црногорског корпуса, за коју сам рекао да јој је потребан сериознији третман и уважање.

С обзиром на значење данашњег Скупа, јер је ријеч о изузетном ствараоцу Душану Костићу, нека занимљива запажања, сигуран сам, изнијеће у својим саопштењима учесници Скупа, а исто се то да очекивати и од књижевника Велизара Бошковића, који се у дугом низу година бавио књижевним стваралаштвом Душана Костића, пишући књигу о њему „Свједок епохе” и припремајући за објављивање, са опсежним коментарима и предговором, збирку из пјесникове заоставштине „Како ће се ово звати”.

Мислим да и по том основу Велизару Бошковићу припада дужност и част да предсједава овом сједницом. Молим уваженог Велизара Бошковића да узме ријеч и предсједава првом сједницом данашњег Научног скупа.